

Šolska drobtinica.

Da učence pri vsaki čerki, o nje podobi, nje glasu in nje enakosti z drugimi čerkami, potrebuje natančnega poduka, ve vsak izveden učenik; pa tudi uči skušnja, da otroci čerke veliko lažje zapomnijo, ako se jim kako ime, kaki glas ptic, žival i. t. d. predrekuje, ki se skončuje s čerko, ktera se jim ravno razklada. — Otroci pa imajo izreke, vstrojene po pevski meri, posebno radi; ja, radi jih imajo tako, da, če ni drugače, še po poti gredé si takt za hojo po njih izrekovanju mérijo. Za boljši zapomenitev samoglasnic naj se ti le izreki v poskušnjo in prevdar dragim bratom učiteljem ponudijo:

i, i, i,

Vse stvarjenje naj glasi:

„Hvaljen bodi Jezus ti!“

e, e, e,

Vsi rodovi naj časté —

Božje matere imé!

u, u, u,

Večna Slava bodi mu —

Trojedinemu Bogu.

o, o, o,

Ako starše vbogamo,

Se Bogu prikupimo.

a, a, a,

Ljubi Bog nas rad imá,

Vsi v nebesih smo domá!

Jos. Levičnik.

Opominek za orglavca.

Cerkvena muzika ali godba, to je, petje, orglanje in kar je še zraven, ima namen, da povišuje božjo čast in človeka k pobožnosti nagiba. Lepo cerkveno petje in orglanje zbuja v človeku pobožne misli in čutila, in stori, da človek lepše moli, da serčnejše žaluje zavoljo svojih grehov, da se iskrenejše Bogu zahvaljuje, da ga čez vse ljubi, terdnejše vanj upa, in da se razveseljuje v svetem veselji. Pri lepi cerkveni muziki pozabi človek na tesne verige tega življenja, in se v duhu povzdiguje v presrečne rajske višave. — Cerkevna muzika je bila že v naj starejših časih — v starem in v novem zakonu — obilno v navadi. Posebno pa Slovenec rad poje, in kar poje, mu gre tudi iz serca, kakor bi stvaril in kazal žive podobe. Zato pa imamo Slovenci veliko prav milih, lepih, starih in novih pobožnih pesem. Dobro bi bilo, da bi mi Slovenci imeli svojo cerkveno pesmarico, v kateri bi se nahajale vse naj boljše stare in nove cerkvene pesmi, da bi jih lahko izbirali,